

בחטיבה

העלון

העלון השבועי של חטיבת חשמונאים

דבר המערכת

ט"ו בשבט הוא יום של צמיחה והתחלה חדשה. ומיד בתום החג, אחרי הפרידה מהמח"ט האהוב אל"מ אבינועם אמונה, קיבלה החטיבה השבוע בשירת 'ימים על ימי מלך' את המח"ט החדש, אל"מ שמר רביב, שהגיע לפקד על החטיבה החרדית הקדושה, אשר את אבני דרכה התוו בחכמה גדולים וצדיקים, ברוח התורה הקדושה ובדרך עולם התורה והישיבות.

באותו יום אף זכינו שהתקבלו פקודות המטכ"ל המגדירים בחובה את גדרי הקדושה והטהרה במחנינו, ואת שמירת אורח החיים בחטיבתנו על פי דרך התורה וההלכה ללא שום פשרה.

וספינת החשמונאים סוללת לה את דרכה בין גלי הים, בשקט ובאומץ לב. מאז לפני שנה יצאנו לדרך ארוכה, ואנו מוסיפים קומה על קומה, מבססים ומחזקים את מחנינו, ברוב חן והדר של קדושה.

אנו מאחלים ברוכים הבאים למח"ט החדש. עבודה רבה וגדולה היא ניווטה של ספינתנו בגלי הים. תהי דרכנו ביחד צלחה, ברוב סיעתא דשמיא!

דבר המפקד

סרן יגל שמואל
סמג"ד בא"ח חשמונאים

מפקדים וחילים יקרים. הגמרא בתענית (כ"ג) מספרת על חוני המעגל שיום אחד היה מהלך בדרך. ראה אדם שהיה נוטע עץ חרוב. אמר לו: עץ זה לכמה שנים טוען פירות? אמר לו: עד שבעים שנה. אמר לו: פשוט לך שתחיה עוד שבעים שנה? אמר לו: אני מצאתי את העולם שיש בו חרובים, כשם שנטעו לי אבותיי, גם אני אשתול לבניי.

בשבוע זה, בו חגגנו את ראש השנה לאילן, עסקנו בשבח ארץ ישראל שנותנת פירותיה בעין יפה, "לעמי ישראל כי קרבו לבוא", והעמקנו במשמעות נטיעת האילנות שמסמלת את חשיבתנו ועשייתנו למען הדורות הבאים, אי אפשר היה שלא להתרגש בטקס החלפת מפקד החטיבה.

נראה שטיפות הגשם בטקס המשמעותי שחווינו נועדו לחפות על דמעות ההתרגשות במעמד כזה, בו מפקד החטיבה ומייסדה מעביר את השרביט למפקדה החדש ושניהם יחד הולכים לעבוד קשה, כל אחד מעמדתו, על מנת לדאוג לדורות הבאים של לוחמים המקדשים שם שמים ברבים ומהווים בעצמם המשך לשרשרת דורות מפוארת של לוחמים קדושים בעם ישראל מאברהם אבינו ועד ימינו.

דווקא מכיוון שאנו נמצאים יום יום ושעה שעה במחנה צבאי בו נאמר "כי ה' אלוהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויבך לפניך", אנו נקראים להיות מדויקים, מקצועיים ורציניים בעבודתנו הצבאית, יחד עם שמירת 'מתח מבצעי' גבוה של "והיה מחניך קדוש" בצדדים הגופניים והרוחניים, וכל זאת מתוך שמחה גדולה על הזכות העצומה שנפלה בחלקנו להיות מפירותיה המתוקים של ארצנו, העוברים חלוצים לפני המחנה ושותפים בהחזרת השכינה לציון.

עד הניצחון המוחלט!

תמונת השבוע

רב גדוד יונתן הרב אריה רובינשטיין, רמ"ד מדיניות הרב בעריש ליפקין והר"מ הפלוגתי הרב ישראל הלפרין - ברגע דיון בסוגייה בגמרא

משולחנם של גדולי ישראל

"כָּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרְכוּ יְמֵיךָ" (שמות, כ, ו"א)

שאלו פעם את הרה"ק רבי יהושע מבעלזא זי"ע, איך זה שילדי גרמניה הגויים מקיימים מצוות כיבוד אב, ולא כן נערי ישראל?

והשיב: "הללו מקיימים כיבוד אב, מפני שאביהם הביא אותם אל עולם שהכל מותר בו (כל מיני איסורים) וכדומה, אבל לא כן נערי ישראל, שאביהם אוסר להם הכל..."

בית שמש: יציאת שבת: 17:58 שקיעה: 17:18 כניסת שבת: 18:32 צאת שבת ר"ת: 16:48	ירושלים: יציאת שבת: 17:57 שקיעה: 17:22 כניסת שבת: 18:36 צאת שבת ר"ת: 16:42	חנה תבץ: יציאת שבת: 17:55 שקיעה: 17:15 כניסת שבת: 18:29 צאת שבת ר"ת: 16:45
אשדוד: יציאת שבת: 17:59 שקיעה: 17:20 כניסת שבת: 18:34 צאת שבת ר"ת: 16:58	בני ברק: יציאת שבת: 17:58 שקיעה: 17:20 כניסת שבת: 18:34 צאת שבת ר"ת: 16:59	חנה קרו: יציאת שבת: 17:53 שקיעה: 17:17 כניסת שבת: 18:31 צאת שבת ר"ת: 16:56

שירת הלוחם

סמל י.ז.

יֹשֵׁב עַל הַמַּזְח
הַרְגָלִים בְּמִים קָרִירִים
צְפוּר אַחַת
בְּשָׁמַיִם מִתְקַתְּיִים מְשֻׁהוּ
אֶפְוִרִים
מִתְנַדְדֶּדֶת וְאַחַר כֶּךָ צוֹלֶלֶת
כְּמוֹ חֶץ מִפְּלֶחֶת אֶת הַיָּם
וְיֹצֵאת עִם דָּג כְּסוּף
מִנְצֵנֶץ בְּגוֹנֵי הַקֶּשֶׁת
וְאֲנִי עוֹצֵר מִשְׁתַּהֲהֶה לְהַבִּיט
מִשְׁתַּאֲה לֹא מִבֵּין
מִי אֲנִי?
הַדָּג? הַצְּפוּר?
הַמַּעֲמָקִים הָאֶפְלִים?
קֶרְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ הַמִּפְזֹזֹת מִלְטָפוֹת
מִחֲמֹמֹת?
אוֹלֵי הַקֶּצֶף הַלָּבֹן עַל הַיָּם,
הַרְסֵס הַמְּלוּחַ בְּאֵוִיר?
הַסְּלָעִים הַגָּאִים הַקָּרִים
לֹא מִתְפַּשְׂרִים?
הַצְּדָפוֹת הַקְּשׁוֹת
וְצִמְדוֹת בְּעוֹר
אֶל הַקּוֹרוֹת
כְּאוֹמְרוֹת בְּלֶהֹט:
כָּל הַרוּחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם
לֹא יִיזוּ אוֹתָנוּ
תִּגְלֶה לִי

רס"ן הרב משה קורקוס
רב החטיבה

שאלה במחנה

שאלה:

כבוד הרב, רציתי לשאול, איך מתגברים על הנסיון של שמירת המחשבה. אני כל היום נמצא במאמץ של אימונים קשוחים, וכשאני מסיים את היום מותש ועייף, היצר הרע מנסה לבלבל את המוח, אני רוצה כל כך לשמור על הקדושה, ובפרט בימי השובבי"ם, איך מצליחים?

תשובה:

שלום וברכה. שאלתך בהחלט מתאימה לתקופה זו תקופת השובבי"ם, ימים שחז"ל הקדושים גילו לנו שהם מסוגלים לתיקון גדול (שובבי"ם - ראשי תיבות: שמות, וארא, בא, בשלח, יתרו, משפטים), וקדושתם רבה מאוד.

הגמרא ביומא אומרת (ל"ח ע"ב): "הבא ליטרה מסייעין אותו", ולכן ראוי וחשוב לעשות השתדלות מעשית ככל האפשר. לענ"ד, לאחר אימונים ומאמץ פיזי, כדאי להיזהר מבריחה לריקנות (טלפון וכדומה) שזה תמיד זמין וקל.

כדאי לבנות סיום יום קבוע: זה יכול להיות לימוד קצר עם חברותא, או לימוד עצמי קליל ומחזק כגון חפץ חיים, פרשת שבוע וכיוצא בזה.

בצעירותי, בישיבת כסא רחמים, היינו נוהגים בתקופה זו לערוך תענית דיבור לכל הישיבה עם ראש הישיבה רבי מאיר מאזוז צ"ל. יום שלם ללא דיבור כלל, ובמהלכו מסיימים שלושה ספרי תהילים בציפיות.

זהו מנהג ידוע, וגם כיום יש בתי כנסת רבים הנוהגים במנהג זה בתקופת ימי השובבי"ם, אך במערכת צבאית זה קצת מורכב, ולכן ככל שנעסיק את הראש בעשייה, בלימוד, היצר הרע פחות יטריד אותנו, זה קשה אבל שווה. שנזכה!

סיפור זה, אומרים חבריו, משקף במעט מי היה עמרי. עם תחילת התמרון הקרקעי ברצועת עזה לחם עמרי יחד עם יחידתו והשתתף בקרבות ובהשמדת תשתיות טרור.

ביום שני, ט' בכסלו תשפ"ה (9.12.24), בג'באליה שבצפון רצועת עזה, בעת התארגנות הגדוד לחופשה, נתקלו הלוחמים בירי וברי"ט.

עמרי, ששירת כקשר מ"מ, זינק יחד עם מפקדו להגן על חבריו. לאחר שמפקד המחלקה נפצע, המשיך להילחם באומץ תחת אש עד שנפל בקרב. באירוע נפלו שני לוחמים נוספים ונפצעו אחרים.

בהלווייתו השתתפו המונים. סבו, עמרם כהן, ספד בקול חנוק: "גם בחלומותי הגרועים לא האמנתי שאעמוד ואספיד את נכדי... הנחמה היחידה היא שמקומו בעולם העליון בין הרוגי מלכות. עמרי היקר, נוח על משכבך בשלום."

דמותו של עמרי - לוחם מסור, חבר נאמן ואדם שפעל בענווה ובשקט נותרה חקוקה בלב כל מי שהכירו. רוח ההתנדבות, תחושת השליחות והאחריות שהפיגין בכל תחומי חייו ממשיכות להאיר את דרכם של בני משפחתו, חבריו ומפקדיו. יהי זכרו ברוך.

ב-16.4.2 התגייס לגדוד שקד בחטיבת גבעתי. "אם אני לא אלך להילחם, מי יהיה שם עבור עם ישראל?" אמר לאמו.

חבריו מעידים שתמיד היה שם בשביל כולם, ידע להרים את המורל בחוש ההומור המיוחד שלו, והעמיד את טובת הצוות והצלחתו לפני הכול. באחד המסעות הארוכים הבחין בחבר שמתקשה; בלי לעשות מזה עניין, לקח על עצמו חלק מהציוד וליווה אותו עד סיום המסע.

רב"ט יואל אלון

פנים שמספרות סיפור

סמל עמרי כהן ז"ל:
דמות של חסד וגבורה

עמרי נולד וגדל באשדוד, למד בישיבת אמית יגל והיה מתנדב פעיל בתנועת בני עקיבא.

מכריו מספרים שעשיית חסד אצלו לא הייתה מעשה חד-פעמי, אלא דרך חיים טבעית וברורה. בבית היה עמוד התווך של המשפחה. כאח בכור דאג לאחיו הקטנים, לקח אחריות והיווה דוגמה אישית.

שפה צה"לית

מוץ ונורים

שם עץ - זָכר

מוץ ונורים הם אמצעי הגנה עצמית אקטיביים המותקנים בכלי טיס ובכלי שיט לצורך הטעיית טילים.

מוץ (Chaff) - משבש מכ"ם באמצעות פיזור ענן סיבי מתכת היוצרים מטרות מדומות ומסיטים את הטיל ממסלולו.
נורים (Flares) - אמצעים פירוטכניים הפולטים חום עז, שנועד למשוך טילים מתבייטי-חום הרחק מהכלי המוגן. בשילוב ביניהם מתקבלת מעטפת הגנה יעילה מפני איומים מונחי מכ"ם וחום.

מסוק חיל האוויר משליך "נור" צילום: עמית אגרנוב, מתוך אתר חיל האוויר

הצצה לפרשת השבוע

הרב יהודה פוברסקי רע"ץ הנחיה ומדיניות

הנהגה, עול ויישוב הדעת

פרשת יתרו מלמדת כי דרך התורה אינה נבנית מתוך התלהבות בלבד, אלא מתוך יישוב הדעת וסדר.

קודם שנשמע קול ה' במעמד הר סיני, מקדימה התורה פרשה של הנהגה ואחריות. יתרו פונה אל משה רבנו ואומר: "נבל תבל", לא בלשון ביקורת, אלא בלשון אחריות; הנהגה שאינה בנויה נכון אינה יכולה להחזיק לאורך זמן.

יש כאן יסוד גדול: התורה ניתנה לציבור שיש בו מסגרת, חלוקת תפקידים וקבלת עול.

לא במקרה ניתנה התורה לאחר שנתמנה סדר של שרי אלפים ושרי עשרות. אין השכינה שורה אלא במקום של סדר, ענווה והבנה כי הנהגה היא נשיאה בעול, לא אחיזה בכוח.

השבוע אנו עומדים בשעת מסירה. המח"ט היוצא, אל"מ אבינועם אמונה, נשא בעול הנהגת חטיבת חשמונאים בתקופה מורכבת, מתוך שיקול דעת, יציבות ונאמנות לדרך.

הנהגה שאין בה רדיפת כבוד, אלא עמידה מתמדת בראש המחנה. כמאמר חז"ל: "כל פרנס המטיל אימה על הציבור שלא לשם שמים, אינו רואה בן תלמיד חכם"; ומתוך כך ניכרת הנהגה הנעשית לשם שמים, הבונה ולא מכבידה.

על מקומו נכנס המח"ט הנכנס, אל"מ שמר רביב, הנכנס תחת עול ציבורי כבוד. אין זו החלפת תפקיד בלבד, אלא המשך של ששלטת מסירה.

הנהגה בישראל אינה מתחילה מאפס, אלא נבנית על קודמיה. וכשם שמשנה מסר ליהושע מתוך ענווה והכרה בגודל האחריות, כך כל כניסה לנהגה היא קבלת עול יותר מאשר קבלת סמכות. אליו מכוונים דברי הכתוב: "חֲזַק וְאָמַץ" - חיזוק הדעת ועמידת הרוח, לא בהתרסה אלא בשיקול דעת; אומץ שיש בו יראת שמים וענווה.

ולכם, הלוחמים: מעמד הר סיני נאמר בלשון יחיד: "וירחן שם ישראל" ללמד שאין קיום לתורה אלא מתוך אחדות וקבלת עול משותפת.

כל אחד עומד במקומו, ממלא את תפקידו, ויודע שהוא חלק ממחנה אחד.

זהו יסוד הקיום - בתורה, ובהנהגה, ובמעשה. נסיים בדברי דוד המלך, המבטאים הנהגה מאחזנת של אמונה ויישוב הדעת: "ה' יתן עז לעמו, ה' יברך אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם".

מני גפני

הישיבישעור המילון של הישיבישעור החשמונאי

קשטח

המתמיד

המתמיד חייך את החיוך המפורסם של מי שעבר שלושה 'זמנים' בישיבה בלי לראות אור יום: "המפקד, זמן זה עניין של השקפה. בתוך ה-7 דקות שחייכנו לאוטובוס מהבסיס, הספקתי חצי דף. ב-2 דקות של סידור ציוד, סגרתי סוגיה. זה אפילו לא בגדר "ביטולה זהו קיומה", זה ניצול הזמן באופן דהידור מצווה". הסמ"פ רצה להתעצבן, אבל אז הגיע המ"מ, זה שכבר הספיק להבין את הדינמיקה. "עזוב אותו", הוא לחש לסמ"פ, "הוא המנוע של המחלקה. כשהוא מסיים פרק, כולם סוחבים את האלונקה יותר מהר. יש לו איזה הסכם לא כתוב עם ריבונו של עולם - הוא שומר על התורה, והתורה שומרת לו על המורל".

בערב, כולם קרסו לשקי השינה. כולם חוץ מהמתמיד. פנס קטן על הראש, יושב על ארגז תחמושת, וממשיך בדיוק מאותה שורה שבה נקטע בצהריים. "אתה רואה?" הוא אמר לי כשעיניו בורקות מהעייפות ומהתקסט, "זה הסוד של הלוחם החרדי. הצבא ותן לנו מדים, נשק ומשמעת, אבל אנחנו מביאים איתנו את השטייגן. כשהגוף בתוך הבוץ אבל הראש אצל אביי ורבא - אין שום דבר שיכול לשבור אותנו. אנחנו לא רק לוחמים ששומרים על הארץ, אנחנו בני תורה ששומרים על הנשמה שלה".

לא משנה אם זה מארב בבוץ הלבנוני, שמירה ב-2 בלילה או מסע אלונקות - הראש שלו תמיד בתוך ה'סוגיה'. כשכולם סופרים את הדקות לסוף תרגיל או 'חילוף' בעמדה - הוא סופר שורות בגמרא. אם "הבָּקָה" עסוק בפקודות, ו"הלומך־סְנִיָּק" עסוק בסברות, המתמיד עסוק בדבר אחד: רצף. הוא זה שיכול לפרק מאג בעיניים עצומות, אבל בפנים הוא תמיד מחזיק איזה "קצות" פתוח, מחכה לרגע של הפוגה כדי לחזור ללימוד. מצאתי אותו בשטח אש, "מנקש" (מנקה נשק) ביד אחת, ומחזיק גמרא כיס קטנה ומרופטת ביד השנייה - כזו שעברה מסע או שניים בחייה.

הסמ"פ, טיפוס קשוח שמאמין שכל דקה פנויה היא זמן מצוין לשיפצורים או תרגול יבשים, ניגש אליו: "מה אתה יושב עם ספר עכשיו? יש לנו תרגיל פלוגתי בעוד חמש דקות, כולם כבר על ציוד מלא". המתמיד לא התבלבל. הוא הרים את המבט מהגמרא למפקד: "המפקד, אני על ציוד מלא. אפוד ונשק עליי, הקסדה צמודה. רק את הדאגות השארתי בצד. הרמב"ם כותב שמי שעוסק במלחמה צריך להסיר כל דאגה מלבנו. והלימוד - זה בשבילי 'ניקוי ראש', 'בין הזמנים' הנפשי שלי". הסמ"פ ניסה להקשות: "אבל אנחנו בל"ז צפוף, אין פה זמן לסדרים".

הרב פנחס יוסף אקרב סגן רב הבא"ח

שטייגטן במחנה

הדרן עלך מסכת בבא בתרא

עשייה רבה רובצת לפתחו של מנ"ע (מנהל עבודה) רבנות הבא"ח **הרב עוז גדידיאן הי"ו**, פיקוד על חיילים בתחומי הכשרות וניהול פרויקטים מגוונים, יחד עם זאת, בכל צעד לא יוצא הוא מד' אמות של גמרא והלכה. ביום הישיבה החטיבתי האחרון לציון הפרידה מהמח"ט, בלט ביופיו והדרו כשסיים שם מסכת בבא בתרא. כך סיפר לי על אחת מההתמודדויות שלו בלימוד המסכת: "ערב חג סוכות תשפ"ו, כניסה לעזה, בעודי ישוב בהאמר, עסוק במצווה - להעביר סוכות ו-ד' מינים אל תוככי "קן הצרעות" עבור הלוחמים הצדיקים שלנו וכשהלב דרוך, ריח מלחמה באוויר והתותחים רועמים סביב, מצאתי את עצמי מחזיק ביד אחת ציוד ובשניה בכל כוחי, חובק גמרא "שכל הפצ"ק לא ישוו בה", החלטתי להיתלות בעוגן ההיסטורי שלנו, הדלקתי פנס, פתחתי גמרא וצללתי אל תוך הים העמוק והמרגיע. לחיבור האמיתי עם קוני, ה' אלוקינו ההולך לפנינו בקרב המחנה. תחושה זו ליוותה אותי בכל שהותי באיזורי הסיכון והחיכוך עם האויב, "תורה מגנא ומצל"א" שיננת לעצמי, וכך יצאתי מחוץ יותר משנכנסתי. **הדרן עלך ודעתן עלך מסכת בבא בתרא.**

חדשות צה"ל

רב"ט יואל אל נתן

ביום ראשון התקיים תרגיל משותף בין משחתת אמריקאית לספינות קרב של זרוע הים. התרגיל נערך במסגרת שיתוף הפעולה המבצעי בין זרוע הים לצי החמישי של ארצות הברית, במרחב הים האדום.

כוחות צה"ל מחטיבת עציון, בשיתוף יחידת יהל"ם, הרסו את ביתו של המחבל מחמוד עאבד. המחבל ביצע יחד עם מחבל נוסף את פיגוע הירי בצומת הגוש ב-10 ביולי 2025, בו נרצח שליו ז'בולוני ז"ל.

במעמד שר הביטחון והרמטכ"ל, הועלה ניצב (בדימוס) יורם הלוי לדרגת אלוף, לקראת כניסתו לתפקיד מתאם פעולות הממשלה בשטחים.

הושלמו הליכי כתיבת פקודת המטכ"ל לבני הציבור החרדי המשרתים במסלולים החרדים בצה"ל, הפקודה נכתבה בתיאום משרד הביטחון, ונחתמה על ידי הרמטכ"ל, רא"ל אייל זמיר. בין הפקודות: מפקדים ובעלי תפקידים דתיים בלבד. הווי דתי. איסור כניסת נשים ליחידות חרדיות. חייל שיעבור על הכללים - יודח.

חדשות החטיבה

מני גפני

חטיבת חשמונאים מצדיעה: סיכום שבוע של חילופי משמרות ומורשת
שבוע היסטורי עבר על החטיבה - שבוע שבו נפגשו מורשת מפוארת וחזון לעתיד. בין יום ישיבה עוצמתי לטקס חילופים רשמי בגן הלאומי בבית שאן, נפרדה החטיבה מהמח"ט אל"מ אבינועם אמונה והעבירה את נס הפיקוד לאל"מ שמר רביב.

יום ישיבה והתועודות ט"ו בשבט

פתחנו את השבוע ביום ראשון י"ד שבט, בו התקיים יום ישיבה חטיבתי נרחב בסימן פרידה והוקרה למח"ט היוצא. היום נפתח בסדר לימוד גמרא חטיבתי, שהזכיר לכולנו את היסודות הרוחניים עליהם עומדת החטיבה.

במהלך היום זכינו לשמוע דברי חיזוק והשראה מפי גדולי תורה ומרצים: **הרב יהושע לוי**, ראש מוסדות "עטרת הלויים", שחיזק את הלוחמים ועמד על דרכו המיוחדת של אל"מ אמונה. **הרב הגאון דוד לאו**, הרב הראשי לישראל לשעבר, שעסק בסוגיות הלכתיות אקטואליות סביב ברכות הנהנין וברכת "שהחיינו". **הרב שניאור אשכנזי**, שריתק את הקהל בדברים על כוחה של תפילה ומהות חג האילנות.

היום לווה בשירה וריקודים סוחפים של הלוחמים והמפקדים, ובנוכחות מפקדים בכירים בהם **קצצ"ר תא"ל עומר כהן**, ו**אל"מ דותן בקבני**, מפקד המרכז לאימונים לוגיסטיים.

התרגשות שיא וסגירת מעגל היסטורית נרשמה עת נכנס לאולם בהפתעה **ראש השב"כ והאלוף במיל' דוד זיני**, ממייסדי החטיבה, שהגיע לחלוק כבוד למח"ט היוצא.

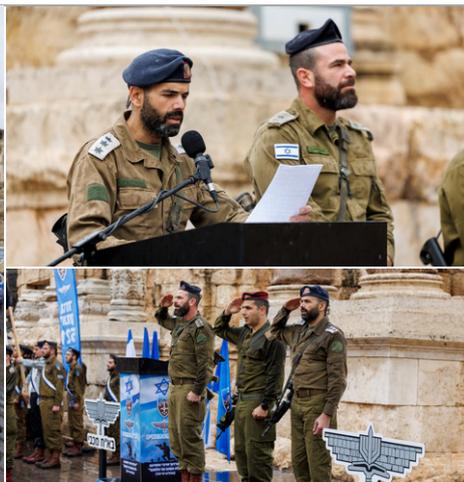
תחת גשמי ברכה: טקס חילופי המפקדים בבית שאן

השיא הגיע בטקס חילופי המפקדים שנערך ביום שלישי ט"ז בשבט, בגן הלאומי בבית שאן. אל מול הרי הגלעד, העביר אל"מ אבינועם אמונה את הפיקוד לידיו של אל"מ שמר רביב. בנאום הפרידה אמר אל"מ אמונה: "שמר אחי היקר, זכות גדולה נפלה בחלקך. בטוחני שתכבוש פסגות נוספות, עוד עבודה רבה לפניך, זו רק תחילת הדרך, ובטוחני כי תצליח. בהצלחה רבה בעזרת ה'".

המח"ט הנכנס, אל"מ שמר רביב, קיבל את התפקיד ביראת קודש: "לוחמי ומפקדי חטיבת חשמונאים היקרים, בחרדה וביראת קודש אני מקבל עכשיו את האחריות על החטיבה, המשימה ענקית, האתגרים גדולים. נעשה את זה ביחד, ובעזרת ה' נעשה ונצליח". במהלך הטקס, הפתיע גם **תא"ל במיל' עופר וינטר**, שהגיע לחלוק כבוד ל-2 המח"טים, חבריו הקרובים.

הגשם השוטף שהחל לרדת בפתאומיות, לא הרתיע את הלוחמים שפצחו בשירה אדירה, "תהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך", רגע שביטא את רוח החטיבה בסימן ברכה והתחלה חדשה.

אנו מודים למח"ט היוצא אל"מ אבינועם אמונה על חותמו העמוק והבלתי נשכח שהותיר בחטיבה, ומאחלים הצלחה רבה למח"ט הנכנס אל"מ שמר רביב.

השבוע בתמונה שבט התשפ"ז

טקס החלפת
המח"טים

צילום: סירת מדיה, חשמונאים

טור אורח

מענדי גולדברג
הזמר החסידי ואמן הרגש

למצוא את המאחד

אהובים יקרים, כשהתבקשתי לכתוב לכם טור, התרגשתי על הזכות!

התבקשתי לכתוב כמה מילים מהלב, אז "ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהילתך".

לך, חייל יקרי! תדע שאתה חייל בצבאות ה' לכל דבר ועניין. קודם ברוח ואז בגשמיות עם כלי הנשק המדיים והציוד.

אתם מהווים גשר בין המגזרים וזה כל כך חשוב, ובפרט בנקודת הזמן הזאת.

תחשבו על זה שה' יתברך שם אותנו לאחר מלחמת העולם השנייה בנקודת השטח הקטנטנה במפת הגלובוס והגבוהה מכל הארצות, "ארץ ישראל" הקדושה והפלאית, השטח שכל העמים נושאים את עיניהם ורוצים אחיזה בה.

ה' אומר לכל עשרות תתי המגזרים, תסתדרו ביניכם, ותכלס הוא רוצה בעיקר שנהיה באחדות.

כי אנחנו לא נהיה אותו הדבר אף פעם, כך שאין טעם לנסות לצאת צודק אלא למצוא את המאחד. יש לכם את הזכות ללמוד תורה להתפלל להתוועד וללמד את אחינו מכל השבטים לא לשים לב לפגע המחלוקת ולהתמקד בעיקר שזה להיות ביחד.

שימו לב שיש לכם בחטיבה ספרדים, אשכנזים, ליטאים, חסידים וגם מפקדים דתיים ואתם כל כך מגובשים יחד, באהבה ובאחדות, שזה כבר העיקר. השאר זה בונוס.

ויהי רצון שזנכה לקבל את התורה שנקראת שבעים פנים ויש בה הכל מהכל מתוך שמחה ואהבה.

שבת שלום אחים אהובים,
מנדי גולדברג 🍌🍌

חיוננו של אורח

סמל אלי יעקב וייס

'אתרוג' בנעליים חומות'

"כרי-עה! עמידה! כרי-עה! עמידה!" – הקול של המ"כ חותך את האוויר הקר, והגוף ששבור מעייפות של שבוע, מגיב באוטומט של 'זיכרון שריר'. ואז דממה.

המ"כ מתחיל לעבור בין השורות והמבחן מתחיל. הזרועות רועדות, השיניים חורקות מאמץ והגב רטוב, המ"כ מגיע מאחוריך, נותן לך דחיפה הגונה ובודק אם אתה "בזנט" או שאתה יותר יעיל לפזצטא לא מתוכננת. הוא בודק את רמת האחיזה שלך בקרקע. כולנו מכירים את הסצנה הזו, אבל בט"ו בשבט היא מקבלת משמעות אחרת.

זה יפה שבט"ו בשבט מתפללים על "אתרוג נאה" שמכוון כנגד הלב, אבל אסור לנו להתבלבל: עיקר האירוע בראש השנה לאילנות נמצא באילנות. החלום על אתרוג נקי בלי בלעטלאך זה הדיגום של סוף התהליך, עד אז יש מסעות שצריך לעבור.

עץ, כמו לוחם, לא נמדד רק בפרי המוגמר אלא גם בדרך לשם, ביכולת שלו להיות 'חייל טוב' ולעמוד יציב ברוח ובמה שעובר עליו. כדי שהעץ יצמח לגובה ובעוצמה, כדי שחייל יוכל להסתער עם אטרף בעיניים, כדי שיהודי יוכל לעבוד את ה' עמוק בתוך 'עולם העשייה', – הוא חייב שורשים חזקים.

השורשים שלנו הם חתירה בלתי מתפשרת אחר האמת וחיבור עמוק לתורה. שם נמצא ה'מד"ס' שלנו. זה הצינור שמחבר בין העבודה הסיזיפית באדמה ללב שלנו. בין ה'עבודה' בשטח ובחיי היומיום להשם'.

ככל שהשורשים הללו יהיו עמוקים יותר, ככל שנהיה "מושרשים" יותר בתורה, בתפילה ובאמונה, כך גם כשנהיה במשימות הכי 'רטובות' – בבוא, בקד"רים ובשגרה השוחקת - נהיה מחוברים לאתרוג הזך שבתוכנו.

אז בשבוע שחל בו ט"ו בשבט, לפני שאנחנו מבקשים על סוף התהליך, על אתרוג נאה, בואו נבדוק שהרגליים שלנו נטועות עמוק בפנים, בקודש. כי רק מי שאחוז היטב בקרקע, יכול להגיע עד השמיים.

חשמונאים על הגן

הר הסרטבה זהו הר מוכר לחיילי החשמונאים. מקום שמזכיר מסע רגלי אמיץ ומתיש. הסרטבה קשור גם בצורה רוחנית עמוקה לחטיבה שלנו.

זהו המבצר החשמונאי החשוב ביותר. שם נמצאו השרידים החשמונאים השלמים ביותר בארץ, ושם גם נקברו אחרוני השושלת החשמונאית והאוצרות של שלומציון המלכה.

ולמה זה מעניין אותנו השבוע? כי השבוע התחילו שם חפירות מרתקות שהולכות להימשך משך למעלה מחודש, במטרה לגלות אוצרות מורשת עתיקים. מי יודע, אולי יגלו שם אגרת צוואה / נבואה אחרונה של אחרוני מלכי החשמונאים, שיום יבוא ויקומו החשמונאים מחדש וימשיכו את מורשתם? או שמא יגלו שם חרבות וכלי זיין שלמים של מלכי החשמונאים? מי יודע. אנחנו, בכל אופן, מבטיחים לעקוב ולחשוף לכם כל תגלית מעניינת שעשויה להתגלות בחפירות המרתקות הללו.

הסרטבה | צילום: יוחנן בן גד

אני בן 21 ממודיעין, בן רביעי מתוך שישה אחים. התגייסתי כמש"ק ת"ש, יצאתי לקצונה, הייתי קצין ת"ש בחטמ"ר שומרון ולפני 3 חודשים הגעתי לפה. כעת אני משרת כקצין ת"ש (קצין תנאי שירות) של הבא"ח.

מה כולל התפקיד?

לחנוך את מש"קי הת"ש שהם תחתיי. לכל פלוגה בבא"ח יש מש"ק ת"ש (מש"ק = מפקד שאינו קצין). אני מפקד עליהם ודואג שהכל מתנהל כמו שצריך. אם זה הטיפול באנשי קבע, טיפול בשכר דירה, הלנות, אני צריך לאשר סיוע כלכלי לחיילים שצריכים, עושה ראיונות לחיילים בודדים, וכל מיני פעולות נצרכות, כשבקצה, המטרה היא לעשות טוב ולעזור לחיילים בכל תנאי השירות שהם צריכים, שלא יחסר להם דבר.

בחטיבת חשמונאים יש ייחודיות בתפקיד הזה?

התפקיד פה שונה מאוד במבוקמות אחרים. אם זה חיילים נשואים, רק אתמול עשינו הסברת ת"ש, הסברת זכויות, בשיחת זום לכל המשפחות של החיילים הנשואים, או אם זה חיילים בודדים, שהכמות פה גדולה, ואלו סיפורים שאתה לא נפגש בהם במקומות אחרים, וצריך הרבה רגישות וזהירות. זוהי חטיבה חדשה, ואתה לא רוצה להיכשל בנושא של תנאי שירות, כדי שלא תפגע בהצלחה של המחזור הבא. זה תפקיד מאוד מספק, כי אתה חלק ממה שהו מאוד גדול שקם פה וזו זכות עצומה להיות חלק מזה.

מהם הקטעים המאתגרים בתפקיד?

אתה חייב להיות זמין כל הזמן לחיילים. הטיפול הכלכלי פה הוא גבוה ממקומות אחרים. זה קשור גם לזה שהחיילים מגיעים מרקע סוציו אקונומי נמוך יותר. ואתה חייב כל הזמן לתת מעצמך, להיות קשוב לכולם, גם אם אין לך כח וכל שנייה תופס אותך חייל אחר. כמות הטיפול פה היא גבוהה, וזה דורש סבלנות רבה ויחס אישי חם לכל חייל.

מה קורה עם החיילים הבודדים באמת?

נראה. לפעמים לא קל לשמוע את הסיפורים. מגיע חייל ואומר שברגע שהוא החליט להתגייס, ההורים סוגרים לו את הדלת ואומרים לו, אתה לא הבן שלנו יותר. זהו אתגר מאוד גדול. צריך לתת לו מעטפת תמיכה. דבר ראשון, זה לתת את התחושה, אתה חלק מאיתנו, מחטיבה קדושה שמתנהלת בדרך התורה, ואתה מחובר פה באהבה, אנחנו איתך לאורך כל הדרך. ואז צריך לתת פתרון דיור. אם הוא שוכר דירה אז עזרה בשכר דירה, או בדירות שמיועדות לחיילים חרדים, אם מענה כלכלי כזה או אחר ככל הנצרך, ויש גם תווי קנייה לחגים ודברים כאלה.

פגשת פעם הורים של חיילים?

פגשתי אותם ביום חשיפה שעשו בבא"ח. ניגשתי אליהם וחייקתי אותם על כך שהגיעו לתמוך. ראיתי על חלק מהם שהם עדיין בתוך הלבטים אם היה נכון באמת מבחינתם להגיע. אבל ביחס למה שהיה בתחילת דרכה של החטיבה, ישנם ברוך ד' שינויים יפים לטובה. חלק מהציבור כבר התחיל להבין שאכן חטיבת חשמונאים זה סיפור חדש ושונה ושילדים

"חשמונאים זה עולם שונה לגמרי מכל הצבא. יש פה אווירה של קדושה אמיתית"

הרבה שחיילים יושבים ופורקים פה את הנפש שלהם. אני גם דורש מהמש"קים שלי לחיות את הפלוגה, להגיע אליהם ולדבר איתם, כדי שגם חיילים שלא זקוקים בהכרח לסיוע כלכלי, שירגישו בנוח לבוא ולשתף את הקשיים שלהם, כי בסוף זה חשוב. לכל אחד יש סיפור לספר וקשיים לפרוק. שיהיה לו מישהו שיקשיב לו ויתן כתף תומכת ואזון קשבת.

שאלה מאתגרת... אומרים שיש לפעמים תופעה שחיילים מקמבנים, איך אתם בוחנים את זה?

אכן, זו גם סוגייה שפוגשת. יש לפעמים סיטואציות לא נעימות ואתה מרגיש שלפעמים מנסים לקמבן אותך, אבל קודם כל אני כבר כמה שנים בתפקיד, יש לי נסיון רב ואני די אבחין אם מסובבים עלי. ובסוף החוקים של הת"ש הם קשוחים. יש הגדרות מאוד ברורות לדברים. יש מי שזכאי לסיוע כלכלי, ויש מי שזכאי לתמיכה כלכלית גדולה יותר, אם הוא ממש מנותק מההורים והוא חוזר לדירה שלו לבד.

מה הם הרגעים היפים שלך בתפקיד?

קצת עצוב לומר את זה, אבל האמת שכל בקשה של חייל בודד שמאושרת, זה ממלא אותנו שמחה גדולה. זה המון עבודה בשביל משק הת"ש, זה עבודה בשבילי, זה עבודה גם בשביל החייל. הוא עובר תהליך. ברגע שזה מאושר זה סיפור גדול. אתה יודע שנתת לחייל מקום לגור בו, שמתו לו חלה ויין לקידוש בשבת. זה דבר מאוד מאוד מספק וממלא את הנפש.

רגע מרגש שהיה לך בחטיבה?

טקס ההצהרה לפני חודשיים, והשבוע בטקס חילוף המח"ט. הייתי בהרבה טקסים צבאיים. יש פה אוירה אחרת לגמרי. אוירה של קדושה, זוהי ההגדרה. זה פשוט מטורף. אתה מבין שאתה בעולם שהוא שונה לגמרי משאר הצבא, זה מאוד ייחודי ומרגש מאוד. החיבור האמיתי הזה של גמרא ביד אחת ונשק ביד שנייה, אתה רואה שזה אפשרי לחלוטין. שירת ה'ממקומך' אחרי ההמנון, זה מרומם מאוד את הנשמה.

לאן חשמונאים הולכת לדעתך בעתיד?

למקום טוב. כשהגעתי לפה הייתי פסימי. וכל יום שאני פה אני נהיה יותר ויותר אופטימי. כי קורים תהליכים גדולים ואני רואה שיש רצון מאוד גדול. אני מרגיש גם באופן אישי שאני מוקף באנשים שרוצים לעשות טוב לחטיבה הזאת. הרבה אנשים מתקשרים אלי שהם רוצים לעזור לחיילים. חשבתי בהתחלה שהפרוייקט הזה לא יצליח, אחרי כמה חודשים פה אני סמוך ובטוח שזה יצליח בעזרת ד'. והנה, הבא"ח אכן מתרחב כל הזמן, פותחים פה עוד ועוד קורסים כל הזמן. לפני שנה הגיעו פה כמה עשרות חיילים, אתמול בטקס כבר היו שם כאלף חיילים. זה מטורף. זכות גדולה להיות חלק מהדבר הזה.

משפט שאתה רוצה לומר לחיילים?

אנחנו פה בשבילכם, לכל מה שצריך. לחבק, להקשיב, לתמוך, וכמובן לסייע כלכלית ובכל דבר שרק תצטרכו. תבואו לדבר.

שלהם נמצאים תחת מעטפת רוחנית חזקה וחמימה. אני מקווה שזה רק יתפתח יותר בעזרת ד'.

לחיילים בודדים צריך לעשות ביקור בית, אתם מגיעים לבתים שלהם?

הרבה מההורים לא מסכימים שנבוא, אפילו על אזרחי. הם לא רוצים שום קשר עם הצבא. אז אנחנו לא באים לבקר. אבל כן עושים שיחת טלפון עם ההורים בשביל להבין את הסיטואציה כדי שנוכל לתת את המענה הנדרש לחייל. אנחנו מתמודדים עם האתגר הזה.

אז המשרד שלך בעצם סופג את הצד הכאוב יותר שיש בסיפורי החיילים?

חד משמעית. אנחנו אלו שחווים את החלק הקשה יותר. בבק"ם אתה רואה את החייל מגיע עם פנים מחויכות ואתה אומר לעצמך איזה גבר הוא נראה, אבל המש"ק ת"ש הוא זה שנחשף לכל הסיפור שמאחורי הנשמה הזאת, ויש שם לא פעם כאב והתמודדות גדולה. בשביל בקשה של חייל בודד אנחנו צריכים לעשות שיחות עם ההורים שלו, עם מחנכים שלו, עם הרב שלו, או שכנים שלו, והרבה מהחיילים אומרים, אנחנו לא מוכנים שמישהו בשכונה יידע שהתגייסתי. מקסימום תתקשרו רק להורים. וזה מאתגר. כי אתה רוצה להכיר ולהבין את הסיפור. לפעמים נופלים אצלי משקי ת"ש בחדר ואומרים לי תשמע עשיתי שיחה עם ההורים של זה זה, וזה קשה מאוד. אז אנחנו אכן סופגים את הצד היותר מורכב, ואנחנו גם מפתחים את החוסן הנדרש מול אתגרים אלו.

מה אתה הכי אוהב בתפקיד?

אני אוהב את הכל. בסוף זה לקום בבוקר כדי לעשות טוב למישהו אחר. אין דבר יותר טוב מזה.

אתם עוסקים לפעמים גם בצד הנפשי של הסיפור?

בגדול זה התפקיד של הקב"ן (קצין בריאות הנפש). אם אני מקשיב לחייל ואני מבין שהמצוקה שלו היא לא באמת כלכלית אלא נפשית, קשה לו עם חברים וקשה לו בדברים אחרים, אז אנחנו מבינים אותו לקב"ן. יש לנו קב"ן מצויין שעושה עבודה נפלאה. אבל כמובן שבסוף יוצא לנו גם להקדיש זמן להקשבה ותמיכה נפשית. בסוף, אנחנו לא רק בנק. אם חייל רוצה לבוא ולפרוק, אנחנו פה גם בשביל זה. הקב"ן, זה המקצוע שלו ממש. אבל קורה

מסע בזמן

רס"ן יצחק ברקאי

נבואת זכריה בבית שאן

השבוע היה אירוע מכונן. בלב התיאטרון הרומי המפואר של בית שאן, התקיים טקס חילופי המח"טים הראשון בתולדות החטיבה. הרגע הזה, שבו עמדו מפקדי ולוחמי חטיבת החשמונאים בתוך מונומנט שבנתה האימפריה שריסקה את הריבונות הישראלית ואת ממלכת החשמונאים לפני כאלפיים שנה, הוא רגע שמגלם בתוכו את סוד נצחיות עמינו - חטיבה עברית לוחמת הנושאת בגאוה את השם "חשמונאים" עומדת זקופה בתיאטרון של אותה אימפריה רומית ומתפללת בדבקות עצומה את תפילת "ממקומך".

עם חלוקת הארץ נכללה בית שאן ובנותיה בנחלת שבט מנשה: **"וַיְהִי לְמִנְשָׁה...בֵּית-שָׁאן וּבְנֵיָהּ"** (יהושע י"ז, י"א). ואולם בני מנשה לא הצליחו להוריש את יושבי הערים שבעמק, וטענתם המרכזית נוגעת לעליונות הצבאית של הכנענים, ובראשה **"רֶכָב בְּרָזֶל"** המצוי בידי יושבי בית שאן ועמק יזרעאל (שם, ט"ז).

בפועל, גם לאחר התחזקות בני ישראל, לא הושלמה ההורשה: **"וְלֹא הוֹרִישׁ מְנַשֶּׁה אֶת בֵּית-שָׁאן וְאֶת בְּנֵיָהּ"** (שופטים א', כ"ז). אי-הורשת בית שאן מלמדת על פער מתמשך בין **ייעוד רוחני למימוש מעשי**. מה שהחל כפער צבאי נוכח עליונות "רכב הברזל", הוביל בהדרגה להעדפת שקט מקומי ולפתרון ביניים של מיסוי, שהותירו את בעיית העומק ללא בירור מלא. וכך חומת בית שאן שלא הופלה כחלק מירושת הארץ, היא תהיה אותה החומה בה תסתיים תקופת מלכותו של שאול המלך.

המציאות הזו היא הרקע לפרק הבא בתולדות המקום - לאחר פרשת "פילגש בגבעה" בה כמעט ונכחד שבט בנימין. אנשי יבש גלעד הסמוכה לבית שאן היו אלה שנמנעו מלהשתתף בחרם ולמפרע אפשרו את המשכיותו של השבט ממנו עתיד לצאת שאול המלך (שופטים כ"א). קשר זה המשיך להתפתח לאורך השנים. עם עליית שאול למלוכה, הוא יוצא במלחמתו הראשונה להושיע את אנשי יבש גלעד מיד נחש העמוני, ובמהלך זה מכנס לראשונה את כלל שבטי ישראל שלוש מאות ושלושים אלף לוחמים בבזק (שמואל א', י"א). שנים לאחר מכן, לאחר נפילתו של שאול בגלבוה ותליית גופותיו וגופות בניו על חומת בית שאן, אלו אנשי יבש גלעד אשר מביאים לסיימה את ההשפלה הלאומית (שמואל א', ל"א). כך, במקביל לבירור הריבוני, מתברר ציר הכרחי של אחדות וערבות הדדית בין שבטי עקרת הבית של ישראל (בנימין ומנשה).

נפילת שאול בגלבוה היתה שבר עצום. ערי העמק ננטשו והפלשתים השתלטו על המרחב כולו: **"וַיִּרְאוּ אַנְשֵׁי-יִשְׂרָאֵל אֶשְׂרֵי-בַעֲבָר הָעֵמֶק וְאִשְׂרֵי בַעֲבָר הַיַּרְדֵּן...וַיַּעֲזְבוּ אֶת הָעָרִים וַיָּנֻסוּ וַיָּבֹאוּ פְלִשְׁתִּים וַיִּשְׁבּוּ בָהֶן"** (שמואל א', ל"א). בתוך מציאות זו מופיע דוד המלך, הפועל מתוך מחויבות מוחלטת לציוני האלוקי **"בְּשֵׁם ה' צְבָאוֹת"**. דוד וצבאו יוצאים למהלכים התקפיים נרחבים להחלת ריבונות ישראל בכל חלקי הארץ שהובטחה לאבותינו. בימי בנו שלמה מתברר מימוש המלא של

התהליך: **"וַיְהִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה, מֶלֶךְ עַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְאַלֶּה הַשָּׂרִים, אֲשֶׁר-לוֹ...בַּעֲנָא בְּו-אַחִילוד...מְצִיב שָׁאן עַד אֲבַל מְחֹלָה"** (מלכים א', ד). מאות שנים מאוחר יותר, בימי הבית השני, הפכה בית שאן לעיר הלניסטית בשם סקיתופוליס. מציאות זו נמשכה עד תקופת בית חשמונאי. מגילת תענית מעידה כי ביום שבו הוגלו תושביה הנוכריים של בית שאן נקבע יום חג, שכן אנשי בית שאן ובקעתה היו **"יתד רעה לישראל בימי יוונים"** (מגילת תענית, חודש סיוון). למעשה היה זה יוחנן הורקנוס בנו של שמעון ונכדו של מתתיהו שכבש את העיר וסיים את הבירור והחיל ריבונות יהודית מלאה בבית שאן (מלחמות היהודים א' ב').

באופן מדויק ומעורר מחשבה, ביום הטקס עצמו, כחלק מלימוד ההכנה לפורים, נלמדה במסכת מסכת מגילה (דף ו.) סוגיה העוסקת במתח ההיסטורי שבין ישראל לאדום, בין ריבונות זרה לריבונות ישראל. ושם דורשת הגמרא על הפסוק: **"וַהֲיָה כְּאֵלֶיךָ בֵּיהוּדָה וְעַקְרוֹן כִּיבוֹסִי"** (זכריה ט', ז), ש-**"עתידין תיאטראות וקרקסאות שבאדום ששרי יהודה ילמדו בהן תורה ברבים"**.

וכך, באותה שעה שבה מפקדי החטיבה נשאו דברים, ירד גשם שוטף, כאילו גם השמיים נוטלים חלק במעמד. ואולי היו אלה שרי יהודה שלימדו תורה ברבים, שם, בתיאטרון הרומי בבית שאן.

רגע מרגש שחווית בחטיבה?

הרגע הכי מרגש היה הרגע שהגעתי לראשונה לחטיבה. אבל שני הטקסים השבוע היו מרגשים במיוחד. התרגשתי לשמוע את המח"ט אבינועם מדבר, היתה לנו זכות להיות תחתיו. גם לשמוע את דבריו של דוד זיני, שהקים את החטיבה, היה רגע מיוחד. וכמובן לראות את המח"ט החדש שלנו, ששמעתי שהוא ויתר על לפקד חטיבות גדולות אחרות והוא רצה דווקא אותנו, חטיבה שהיא עדיין קטנה ובתחילת הדרך, כי הוא רצה את החטיבה שהכי מקדשת שם שמיים. מרגש מאוד לשמוע דבר כזה.

רגע קשוח שחווית בהכשרה?

האמת לא חווינו עדיין את הרגעים הקשוחים.. חודש ראשון בחטיבה.

מה אתה חושב על עתיד החטיבה?

תלוי בלוחמים. אם נראה באמת את יכולותינו ונעשה את רצון ד', מאה אחוז לי שהקדוש ברוך הוא יפריח את החטיבה. כי ד' מביטח הצלחה לעושי רצונו. כמו שהיה עם עכן, שבגלל שלקח מהשלל ולא עשה רצון ד' לא הצליחו במלחמה. חטיבה שעושה את רצון ד' תצליח יותר מסיירת מטכ"ל. גם הרמב"ם כותב בדבריו הידועים, ליוצא למלחמה, שישען על מקווה ישראל וד' יציל אותו, והרמב"ם אומר גם שבזכות זה יזכה לבנות בית בישראל וד' יצליח את דרכו.

מסר שאתה רוצה להעביר לחברים שלך?

לעשות את רצון ד' כל הזמן ולהיזכר תמיד למה הגענו לחטיבה. ועוד מסר שאני רוצה לומר: תמיד לשאוף בחיים להוביל, ולשאוף לפיקוד, בשביל להשפיע.

הרגע בו הבנת שאתה מתגייס לחטיבה?

תמיד הבנתי שאני רוצה להילחם על ארץ ישראל. אני מגיע מקהילה חרדית ובפרט ממשפחה שמאוד קשורה לעניין של ארץ ישראל. הייתי בקשר עם הרבה חיילים מהחטיבה, עוד אפילו לפני שהוקמה החטיבה, דיברתי עם רבי משה פישר, כיום מפקד פה, ומאז הבנתי וידעתי שאתגייס לפה. למסלולים אחרים היה לי מורכב להתגייס בגלל חוסר התאמה, אבל חשמונאים נותנת מענה מושלם. מרגש אותי לראות פה אנשים תלמידי חכמים שעושים עבודת קודש.

מה התפקיד שלך פה?

טוראי בטירונות לחימה. חותר להיות מפקד חולייה, כנראה שלשם אגיע.

איך זה להיות בחטיבת חשמונאים?

מטורף. לראות פה אנשים משכמם ומעלה שרוצים רק לקדש שם שמיים ולעשות רצון ד' ולהביא שינוי. לראות את המח"ט לשעבר עם לו"ז כזה צפוף מסיים פה מסכת זבחים, אחת מהמסכתות הכי קשות בש"ס, זה מרגש מאוד.

אתה מתחזק פה בחטיבה?

הצבא נותן לי כלים להבין את החיים יותר נכון. כשפתאום אין לך זמן פנוי, אז גם באזרחי אתה לומד לנצל כל רגע ללימוד תורה ולעבודת השם. יש גם הרבה זמן לחשוב על החיים ולעשות בירורים עם עצמך ועם הנשמה שלך. עצם השהות עם אנשים כל כך מיוחדים, מגדלת בך יראת שמים. חייל בפלוגה סיפר לי שהשבת בחטיבה הייתה השבת הכי קדושה ומיוחדת שהייתה לו. זו האווירה פה.

טוראי אליהו אייזמן
בן 20, לוחם בחטיבה
ההישוב מיצד בגוש עציון

חיות את
המפה

היכן למד לפני הגיוס:
ישיבת זילברמן - אדרת אליהו
תחביבים:
לטייל, לבנות דברים, ניהול

הרב פנחס אקר
סגן רב הבא"ח

תפילה במניין

1. כל דבר שבקדושה (קדיש, קדושה, ברכו, חזרת הש"ץ, קריאת התורה ועוד) נאמר רק בעשרה יהודים, שנאמר: "ונקדשתי בתוך בני ישראל".
2. לכתחילה על כל העשרה להיות באותו מקום.
3. במקום דחק, במבנה - האשכנזים מקילים לצרף גם כשנמצאים בחדרים סמוכים ורואים אלו את אלו; הספרדים והתימנים מחמירים ודורשים שיהיו במקום אחד. בשטח פתוח - יש להקפיד שיראו זה את זה, ישמעו את הש"ץ, ושלא תהא מחיצה או דבר טינוף חוצץ ביניהם.
4. צירוף למניין: אם רוב המניין (ששה לפחות) עדיין לא התפללו, ניתן לצרף אחרים שכבר התפללו כדי להשלים מניין לתפילה כסדרה.
5. אם פחות משישה לא התפללו - ניתן לצרף רק לצורך אמירת קדיש, קדושה וברכו בחזרה מקוצרת.
6. צירוף מי שאינו עונה: ניתן לצרף מתפלל האוחז באמצע תפילתו ואינו יכול לענות, אך לכתחילה לא יותר מאחד כזה. בשעת דחק ניתן לצרף אף יותר, כל עוד רוב המניין עונים.
7. צירוף ישן או מאזין לקשר: ניתן לצרף חייל ישן או מאזין למכשיר קשר רק בשעת צורך, ורצוי להעירו או לוודא שהוא מודע מעט לסביבה.
8. יציאה באמצע התפילה: מי שיודע מראש שייאלץ לעזוב באמצע התפילה - ראוי שלא יצטרף למניין, אלא אם כן אין אפשרות אחרת.
9. נתמעט המניין אחר תחילת חזרת הש"ץ ימשיך הש"ץ את החזרה כהרגלו, לשיטת האשכנזים גם חצי קדיש וקדיש תתקבל שאחר כך, מפני שהם קשורים לתפילה, אך לספרדים ימשיך רק עד תום החזרה ותו לא יאמר קדיש בהעדר מניין.

3 חוק ק33

סמ"י ש.

חייל מיואש התחיל לחול ברחבי הבסיס, נובר בזבל, מתחת לפחים, בשיחים ובכל הפינות. "מה אתה עושה??", שואלים אותו. "סתם", משיב החייל, "אני מחפש נייר". החייל מתחיל לחול לעבר מגורי המפקדים, מחפש בכל פינה, נכנס לחדרים, יוצא ומשם זוחל למשרד מפקד הבסיס. כל אותה עת עוקב אחריו מפקדו בדאגה, ומחליט לשלוח אותו לקב"ן.

גם למשרד הקב"ן נכנס החייל בזחילה. "מה אתה עושה??", שואל הקב"ן. "סתם", משיב החייל, "אני מחפש נייר". "תשמע", אומר לו הקב"ן, "אני חושב שאתה זקוק לקצת מנוחה. אני רושם לך חופשת מחלה". הקב"ן חותם על הטופס ומגיש לחייל. זה נעמד במהרה ומחייך: "הו, הנה הנייר שחיפשתי..."

רב"ט מענדל ראטה

חייל חסיד בוער

קורקוס שליט"א, שטרח בכל ליבו הזהב וארגן את כל האירוע המדהים, שהותיר בי רושם כה עמוק.

זה היה רגע של ניצחון. ניצחנו של הרצון העז לחולל מהפכה של קדושה. רצון שהיה שותף לכולנו במשך כל השנה האחרונה, עמלנו עליו ביחד, והקדשנו לו את מיטב כוחותינו הפיזיים הרגשיים והרוחניים. והתוצרת, מופלאה ומרגשת כל יום מחדש.

אחד הרבנים, לא זוכר מי, אמר את זה בשיחה באולם: היכן ההוכחה שקורה פה משהו אמיתי וגדול? השמחה הגדולה שנמצאת פה. שמחה אמיתית קורית כשיש משהו אמיתי שמניע אותה.

ותחת גשמי ברכה, עמדנו למחרת על סלעיה העתיקים של בית שאן, וקיבלנו בהתרגשות את המח"ט החדש, אל"מ שמר רביב, שקיבל עליו ביראת קודש את המשימה הגדולה.

את המח"ט החדש פגשתי לראשונה לפני כחודש וחצי, כאשר הגיע לראשונה אל הבא"ח. אמרתי לו שלום וברכה, והוא מבקש לי: מענדל, תן לי טיפ לפני שאני מגיע אל חטיבת חשמונאים. אמרתי לו שאני חושב שהחיילים בחטיבה חייבים לקבל תחושה והכרה שבעצם חרדיותם והחזקתם ביד חזקה את לפיד מורשת התורה, הם מוסיפים לצבא רוח גדולה ומיוחדת שצה"ל 'זקוק' לו, וזה לא רק ש'התאימו' להם מסגרת. אנחנו צריכים את האור המיוחד שלכם. המח"ט עונה לי: מענדל, תודה! אני מקבל את הטיפ שלך בשתי ידיים ומסכים לגמרי לדברייך!! ואני ממשיך בדרכי וחושב לעצמי: וואלה, מח"ט שמבקש טיפ מחייל שבקושי סיים טירונות... כבר למדתי ממנו משהו, עוד לפני שהגיע לפקד על החטיבה.

עמדו שם כאלף חיילי החשמונאים, ובלבם רגשות סוערים. אנחנו המחזור הראשון, היינו מרוגשים במיוחד. התחלנו עם פלוגה אחת

קטנה לפני שנה אחת בלבד, תראו כמה גדלנו! החטיבה בשיא פריחתה. ונותר לנו רק לברך את המח"ט היוצא ואת המח"ט הנכנס בברכת דרך צלחה בכל מעשי ידיכם. וליבנו נושא תפילה לשמיים. ממקומך מלכנו תופיע. אנו רוצים להביא תיקון, אור ואהבה בעולם. היה נא מצליח דרכנו.

עמדתי שם באולם ביום ראשון, הלב שלי רוטט, כולי מרגיש כמו בעליית נשמה. מסתכל על מאות החיילים שפרצו ללא רשות על הבמה, תפסו ריקוד עם המח"ט היוצא אל"מ אבינועם אמונה וכל המפקדים, וכל האולם קופץ כמו רעידת אדמה מעוצמה של שמחה. חווינו השבוע ימים מיוחדים, מהימים המרגשים ביותר מאז הקמת החטיבה.

רגע משמעותי. המח"ט, מקים החטיבה, עוזב, והחטיבה באהבה משיבה בריקודי שמחה של קדושה, במסגרת יום שכולו תורה. ישנם רגעים שקשה להסביר אותם במילים. כשיש פרץ אמיתי של שמחה, שיש לו משמעות עומק אינסופית, רק הנשמה מבינה את ההתרחשות.

אני עומד שם, והנשמה שלי מבינה היטב. השמחה הגדולה היא, הצלחנו להגשים את החזון. עשינו את הדרך המטורפת הזאת. הילד הזה ששמו חשמונאים קם ונהיה בעולם, למרות כל התחזיות הפסימיות, ולמרות כל הקשיים העצומים בדרך. קם ונולד לו כח חדש וגדול בעולם.

כשהמח"ט אמונה דיבר את שיחת הפרידה, חשבתי לעצמי, הלוואי הלוואי וכל העולם ישמע איך מדברים היום בצבא. כאילו מדבר עכשיו ראש ישיבת פוניב'ז. רציתי לצלם אבל נכבה לי הבטריה באמצע השיחה. אלו היו דברי פרידה מרגשים והיסטוריים.

אם אני רוצה להשוות את השמחה הגדולה שהיתה שם באווירה למשהו אחר שאני מכיר, זה היה דומה לסוף שנת לימודים בישיבה, ביום סיום מסכת שעמלו עליה כל השנה. מעבר לכך שאכן היו שם כמה סיומי מסכת, של המח"ט היוצא ושל הרב עוז גדידיאן, הייתה שם שמחה עצומה של ציון דרך גדול. אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה. אין גאווה ושמחה גדולה יותר מאשר להציב אבן פינה של קדושה אמיתית, של תיקון גדול, של דרך שמביאה גאולה וריפוי גדול ללב של עם ישראל. זה היום קיווינו לו.

עמד שם ראש השב"כ של מדינת ישראל, ודיבר דיבורי אמת של חיזוק ויראת שמים. הייתם מאמינים לכך? זה פלא עצום. עמדו שם רבנים וצדיקים ודיברו וחיזקו. כולם התרגשו מהמחזה המופלא שעמד לנגד עיניהם. מעל כולם ניצח על המלאכה רב החטיבה האהוב, הרב משה